

Mátyásföldön A Barátnőikkel

Itt a nővérem, [Greiner] Magda látható a barátnőivel. Olyan tizennégy-tizenöt éves lehet, egy barátnőjénél készült a kép, 1940 körül. Jobbról az első, aki mosolyogva ül a padon. A többieket nem ismerem. Két és fél évvel volt idősebb nálam, én még gyerek voltam, ő már kamaszlány volt, és olyan társaságba került, ahol a politika fontos volt. Az a fiú, akivel járt, kertész volt, és erősen baloldali kötődésű. Az első politikai emlékem, amikor politikai jellegű dologra mentem vele, a Vajda János Társaság volt. Ez egy irodalmi kör volt, tehát kifejezetten baloldali művészek, baloldali és a közéletből, valamint a színházakból kiszorult zsidó művészek lépek fel. Irodalmi matinék voltak, és nagyon tendenciózusan összeállított programjuk volt. Kimondottan forradalmi hangvételi versekkel ismerkedtem meg. Amikor én Szentendréről, a református internátusból hazajöttem, akkor már a nővérem erősen kötődött a szociáldemokrata mozgalomhoz, és kiröhögött engem azzal a vallási mániával, amivel én onnan hazajöttem. Azt gondoltam, hogy vasárnaponként elmegyek a templomba, de ő kiröhögött. Egyszer azt mondta, ugyan már, ne hülyéskedj. Ő nekem nagy tekintély volt, majdnem három évvel volt idősebb nálam. Meggyőződéses ateista volt, és akkor pillanatok alatt lekopott rólam is ez a vallási máz. Sokat nem élvezhettem az ő társaságát. 1945-ben, tizennyolc évesen Malchow-ban lelőtték.